

ДАМЯН ДАМЯНОВ

ВТОРИ ЖИВОТ

chitanka.info

Спокойно. Тихо. Ден. Виделина.
Кафе, цигара. Лист. И стих прозиращ.
...И сякаш не е имало война,
и сякаш в нея аз не съм умирам.
От своята собствена ръка убит,
преди от чужда нечия да падна.
Като причастие живот честит
на глътки пия, след смърт безпощадна.
О, въздух благ! О, втори мой живот,
как сладък си! Каква магия криеш!
Какво, че чужди ме раняват! И какво,
че ще крещят след мен: „Самоубиец!“
Самоубийство, грях ли си — не знам.
Но знам — убийството е грях. Не крия:
да се убия предпочетох сам,
наместо някой друг да ме убие.
Какво било — било, ах, все едно —
за зло и за добро прескочих трапа.
Под камък зло да спи... Амин, дано
да имам още трапове. И грапав,
и гладът път през тях да извървя,
нали съм жив, нали и листът празен
пак чака да му кажа онова,
което с куп таблетки не му казах.
Спокойно. Тихо. Светлозимен свод.
И пак си казвам аз във стил привичен:
„Да си загубиш първия живот,
е нужно втория да заобичаш.“

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.